

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ch. Ch.**, zast. JUDr. Pavlínou Vanickou, advokátkou se sídlem Slezská 1, Praha 2, proti žalovanému: **Policie České Republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2013, č. j. CPR-6112/ČJ-2013-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 23. 1. 2014, č. j. 52 A 72/2013-106,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Pobytovou kontrolou dne 15. 3. 2013 bylo zjištěno, že žalobce, ačkoli na území České republiky pobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (účast v právnické osobě), pracoval jako kuchař v čínské restauraci provozované společností CHANG WEI, s. r. o., již byl žalobce zároveň společníkem a jednatelem. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, pracoviště Pardubice, ze dne 28. 3. 2013, č. j. KRPE - 21437-30/ČJ-2013-170022-SV, bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území, v délce jednoho roku. Důvodem pro vyhoštění byla skutečnost, že žalobce byl na území České republiky zaměstnán bez příslušného povolení. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl.

[2] Žalobce se žalobou podanou Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) dne 18. 10. 2013 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného. Krajský soud žalobu zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou blanketní kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel k návrhu uvedl, že výkonem správního vyhoštění by došlo k zpretrhání jakékoli efektivní spolupráce s jeho zástupcem, nehledě na reálnou hrozbu postihu ze strany čínských represivních orgánů pro jeho členství v hnutí Falung Gong; uvedl dále, že na území České republiky žije se svým bratrem, na kterého je citově vázán.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že proti jeho přiznání nemá žádných námitek.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. **Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. výrazné disproportionality újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly a absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.** Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[7] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím osobním a rodinným poměrům a tvrzené hrozbě represe čínských státních orgánů, jak je stěžovatel vylíčil v návrhu na přiznání odkladného účinku (bod [3] shora), by nucené opuštění ČR pro něho mohlo znamenat nenahraditelnou újmu. Navíc má zdejší soud za to, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces je vhodné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.

[8] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem nenahraditelné újmy u stěžovatele.

[9] Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatele na území ČR do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, jakkoli dotklo práv třetích osob. Odkladný účinek není ani v rozporu s veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo (usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.

[11] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu